

A Győri Ítéltábla a dr. Hermann Edit ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Cserjési Gábor ügyvéd által képviselt **alperes** ellen jóhírnév megsértése iránti ügyében a Szombathelyi Törvényszék 2012. szeptember 12. napján meghozott 17.P.20.365/2011/50. számú ítélete ellen az alperes által 52. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, a 2013. október 17. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles az alperes megfizetni a felperesnek 15 napon belül 120.000 (Egyszázhuszezer) Ft másodfokú perköltséget.

Köteles az alperes megfizetni az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 48.000 (Negyvennyolcezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

Felperes módosított kereseti kérelmében jóhírnévhez fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítását, és az alperes perköltségben marasztalását kérte.

Keresetét arra alapította, hogy az alperes a ...hu elnevezésű honlapon,- mely honlap főszerkesztőjeként is magát tüntette fel - a jó hírnevét sértő valótlan tényt állított azzal, hogy a felperes által szervezett rovásírás versenyeken az alperes által a felperes részére, de a versenyen jó eredményt elérő fiatalok jutalmazására átadott kb. 150.000 Ft-os könyvajándékot a felperes nem

jutatta el a gyermekeknek, hanem - saját állítása szerint is- egy könyvesboltnak adta át, s az érte kapott pénzt a sajátjaként használta fel, mely tényt később a könyvesbolt vezetője is megerősített.

A felperes előadása szerint ebből csak annyi igaz, hogy az alperes a sérelmezett írás megjelenését megelőzően évekkal néhány könyvet valóban átadott a jelzett célból részére, de nem a sérelmezett írásban megjelölt nagy értékű könyvmennyiségről volt szó, s azt nem is értékesítette. E valótlan állítás a "A" Rovásíró Kör vezetőjeként és a "H" rovásírás versenyek szervezőjeként hátrányosan érinti.

Alperes a kereset elutasítását és felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Vitatta, hogy a felperes által sérelmezett írás megjelent volna a ...hu honlapon, ugyanis a kifogásolt szöveg sem a tudos... honlapon, sem máshol nem volt elérhető, csak a felperes honlapján. A ...hu honlap nem tartozik hozzá, szervere **Országban** van, szerkesztői nincsenek. A kifogásolt cikket nem ő írta, a honlapnak nincs is valódi szerkesztősége, a szoftver jellege és más körülmények következtében bárki szabadon fejtheti ki ezen az oldalon a véleményét az újság virtuális „főszerkesztője” nevében, akár a már megjelent cikkekbe történő belejavítás is lehetséges.

A cikket nem I.rendű alperes, hanem „B” jegyzi, tehát a cikk alatt nem szerepel a neve. Ha a cikk alatt a neve szerepelne, az sem bizonyítaná azt, hogy ő írta a cikket. „B” néven az **IKBK** Körének névtelenséget megőrizni kívánó tagjai teszik közzé az álláspontjukat az internetes fórumokon, továbbá a „B” nevet a szoftver automatikusan teszi a cikk mellé. Akár egy internetes kávéházból vagy wifi alkalmazásával, ismeretlen számú idegennek volt módja a honlapra feljuttatni a cikket.

Az írás tartalma annyiban megfelel a valóságnak, hogy 50 db könyvet és füzetet adott át a felperes házastársának mintegy 10 évvel korábban, a versenyeken jó eredményeket elérő gyermekek jutalmazása céljából. Évekkel később a felperes azt újságolta neki, hogy a könyveket nem a gyermekek kapták meg, hanem azt egy könyvesboltosnak adta oda, aki azt eladta. E tényt később egy könyvesboltos meg is erősítette.

Az alperes módosított viszontkeresetében annak megállapítását kérte, hogy a felperes az interneten megjelentetett több, a jelen per tárgyát képező cikkel és a perrel összefüggő kijelentésével („válasz I.rendű alperes becsületsértő hazugságaira”, „kimerítve a beteges ego fogalmát”, „I.rendű alperes

szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg", „egy gazember hamisítással vádolta meg”) megsértette a jó hírnevét.

Felperes az alperesi viszontkereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy az alperes viszontkeresete kizárólag a per elhúzására irányul, érdemben nem vitatta, hogy az alperes által kifogásolt nyilatkozatok tőle származnak.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel érintett ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát akkor, amikor a www....hu <<http://www....hu>> oldalon valótlanul állította a felperesről, hogy a neki ajándékozott kb. 150.000 Ft értékű könyvajándékot egy könyvesboltnak átadta és az ellenértékét sajátként használta fel. Az elsőfokú bíróság az alperes viszontkeresetét elutasította és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 200.000 Ft perköltséget.

Ítéleti tényállásként állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a peres felek a magyar rovásírás kutatásával foglalkoznak, az ezzel kapcsolatos ismeretterjesztés területén fejtenek ki tevékenységet, előadásokat tartanak, könyveket jelentetnek meg a témában. A felperes és felesége által a rovásírással kapcsolatban szervezett versenyeken jutalomként könyvajándékot szoktak átadni.

Tényként fogadta el, hogy a sérelmezett írásban az alperes valótlanul állította a felperesről, hogy az a neki ajándékozott 150.000 Ft értékű könyvajándékot egy könyvesboltnak átadta, és az ellenértékét sajátjaként használta fel.

Megállapította, hogy amikor a nyilatkozat megjelenését követően a felperes házastársa felhívta az alperest és számon kérte, hogy miféle könyvesboltnak adta át a könyveket a felperes, e kérdésre az alperes azt válaszolta, hogy „kérdezze meg a férjét”.

Rámutatott, hogy 2008. szeptember 21. napján a felperes a ...@gmail.com <...@gmail.com> e-mail címre küldött elektronikus levélben kérte a sérelmezett írás eltávolítását a honlapról, melyre az ugyanezen címről érkezett nemleges válasz feladóként az alperest nevesítette. "C" tanúvallomása alapján tényként állapította meg, hogy a ...@gmail.com <...@gmail.com> e-mail címet az alperes használta.

A nemleges válasz ellenére a per tárgyát képező a honlapra korábban feltett nyilatkozat módosításra került a következő szöveggel: „Nem használt a nagyrabecsülésemnek, hogy felperes neve - az itt szereplő igaz állításokat felperes neve kérésére kihagytam-...”

A viszontkeresettel összefüggésben tényállásként állapította meg, hogy a kérdéses (rovásírás forrai.hu) domain használója felperes, s a fenti honlapon a felperes olyan nyilatkozatot tett közzé, mely szerint az alperes szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg a Fővárosi Bíróságon megtartott tárgyaláson, és ki sem mentette magát. Cikket jelentetett meg „Válasz I.rendű alperes neve becsületsértő hazugságaira” címmel, s azt írta az alperesről, hogy „kimeríti ezt a beteges ego fogalmát”, valamint hogy „egy gazember hazugsággal vádolta meg”.

Ítélete jogi indokolásában kifejtette, hogy a perbeli közlésekre az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény hatálya nem terjed ki, mert azok magánjellegű közlések, a jogvita elbírálása szempontjából a Ptk. rendelkezései az irányadók.

A bizonyítékok mérlegelése során akként foglalt állást, hogy a felperes sikerrel bizonyította a jogsértés megtörténtét. Ennek kapcsán értékelte, hogy az alperes az eljárás korábbi szakában nem, csak a tárgyalás berekesztését megelőzően vitatta, hogy a sérelmezett cikk egyáltalán valahol a világhálón megjelent volna, és az tőle származna.

A keresetben jogsértőként megjelölt kijelentés alperesi eredetét az alperes és a felperes házastársa közötti telefonbeszélgetés és az ismertetett email-ek tartalmára és "C" tanúvallomására tekintettel állapította meg.

A tanú vallomása kapcsán értékelte, hogy az alperes - egyebek mellett - a tanúval, mint a MN Múzeum főigazgató helyettesével folytatott kommunikációja során minden alkalommal a kérdéses e-mail címet használta. Az alperes tagadásával szemben e tanú vallomását fogadta el, mert a tanú előadása szerint a tanú és az alperes között folytatott személyes megbeszélések tartalmához oly mértékben kapcsolódtak a jelzett e-mail címről küldött levelek, hogy kizártnak tartotta a tanú, hogy az alperes nevében harmadik személy levelezne vele.

A kérdéses email cím alperes általi használatát támasztotta alá az is, hogy a CD melléklet formájában csatolt fenti levelezés 2. számú e-mailjében egyes szám első személyben szerepel utalás „A székely rovásírás eredete” című alperes által írt műre, emellett a kérdéses email címről küldött e-mailben az elismerten az alpereshez tartozó ... számú telefonszámra is utal az e-mail írója.

Rámutatott, hogy a kérdéses e-mail használatára utal az is, hogy miután a felperes házastársa sérelmezte a nyilatkozat megjelenését ezután annak módosítására került sor.

Értékelte a honlapon megjelent nyilatkozat tartalmával összefüggésben azt, hogy az alperes maga adta elő, hogy évekkel a per tárgyát képező nyilatkozat megjelenése előtt a felperes - ittassága, vagy cukorbetegségéből fakadó szellemi leépülés miatti zavarodottsága folytán - azt mondta neki, hogy a könyveket nem a gyermekek kapták meg, hanem könyvesboltosnak adta oda, aki azt eladta, s a kapott pénzt sajátjaként használta fel.

Miután az alperes előadása szerint a fenti beszélgetés közte és a felperes között négy szemközt zajlott, ezt is annak közvetett bizonyítékeként értékelte, hogy a per tárgyát képező nyilatkozat csak az alperestől származhat.

Miután nyilatkozat valóságtartalmának bizonyítására az alperes bizonyítást nem ajánlott fel és a nyilatkozat tartalma alkalmas a jó hírnév megsértésre, - arra utal, hogy a rábízott könyveket a felperes nem a célnak megfelelően használta fel, burkoltan bűncselekmény elkövetésével vádolva a felperest - az alperest a módosított kereset szerint marasztalta. Utalt arra, hogy az alperes előadását - közvetve - csupán "D" tanúvallomása támasztotta alá, mely szerint a "D" által átadott díjazás céljából átadott könyvek egy részét a felperes más alkalommal sem osztotta ki, hanem berakta egy szatyorba, e vallomás alapján azonban tényként az nem állapítható meg, hogy a sérelmezett alperesi nyilatkozatban foglaltak valóak.

A viszontkereset vonatkozásában igazoltnak tekintette a sérelmezett nyilatkozatok felperesi eredetét. Azok közül azonban csak azon kitétel minősül tényállításnak, mely szerint „I.rendű alperes szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, és ki sem mentette magát”, ez pedig a per adatokból kitűnően a valóságnak megfelel, nem sért személyiségi jogokat. A további sérelmezett kitételeket a szabad véleménynyilvánítás körébe tartozó alperesi véleménynek, kritikának minősítette, ezért az alperes viszontkeresetét elutasította.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását, és a felperes alperesi viszontkereset szerinti marasztalását, másodsorban az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérte.

Az ítélet hatályon kívül helyezése iránt előterjesztett fellebbezési kérelemmel összefüggésben arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem hallgatta meg tanúként

- "E"- t, aki a MD -ben „B” néven megjelent közleménnyel kapcsolatosan, a tényleges szerző személyéről tudott volna nyilatkozni;

- "F"-et (ahu tulajdonosát);

- "G"- t, aki tudja igazolni, hogy a ...hu cikkeibe bárki bele tudott javítani.

Az ügy érdemében arra hivatkozott, hogy a felperes nem bizonyította a kereset ténybeli alapját, az ítéletben megállapítottakat sem közvetlen bizonyíték, sem közvetett bizonyítékok zárt rendszere nem támasztja alá, mindezek bizonyítatlanságát az elsőfokú bíróságnak a felperes terhére kellett volna értékelni.

Nem igazolt hogy a kifogásolt nyilatkozat megjelent a ...hu honlapon, egyáltalán annak léte is kérdéses. Nem bizonyított, ha a megjelent nyilatkozat, azt ki jelentette meg. Utalt arra, ha a nyilatkozat valóban sértette a felperes jó hírnevét akkor törekednie kellett volna annak védelmére azzal, hogy nem teszi 3 éven át közzemlére a kifogásolt szöveget a saját honlapján.

Nincs bizonyítva, hogy a kifogásolt szöveg felperes jó hírnevének sérelmét okozta, a meghallgatott tanúk nem ismerték, vagy csak a felperes honlapjáról ismerték az esetet.

Az írásban foglaltak tartalma valós. A felperes elkövette a könyvek kapcsán az ott leírtakat. Álláspontja szerint a sérelmezett állítás egyébként sem alkalmas a jó hírnév megsértésére, a megajándékozottnak ugyanis joga van az ajándékkönyveket egy ajándékboltnak átadni, és az ellenértékükkel sajátként rendelkezni. A jogszerű magatartásra vonatkozó híresztelés nem sérthette a felperes jó hírnévhez fűződő jogát.

Valóban lejajlott a felperes házastársa és közte a felperes által állított telefonbeszélgetés, azonban ekkor csak az évekkel korábban a felperes és közte négyszemközt zajlott beszélgetés tartalmára gondolva tett nyilatkozatot. A telefonbeszélgetésnek a nyilatkozat eredete szempontjából bizonyító ereje nincs.

A felperes csak állította, hogy a ...@gmail.com <...:....@gmail.com> e-mail címre levelet küldött, s onnan választ kapott, de ezt nem igazolta semmivel.

Az ítélet minden bizonyíték nélkül vette át a felperes állítását, az állítólagos honlap módosításáról, a honlapon e szöveg létét, vagy annak módosítását semmi nem támasztotta alá. Ha a sérelmezett cikk ténylegesen módosításra került volna, a felperesnek ehhez azt is bizonyítania kellett volna, hogy azt az alperes és nem más módosította.

"C" tanúvallomását az elsőfokú bíróság nem fogadhatta volna el bizonyítékként. Semmi nem támasztja alá, hogy a tanúnak a ...@gmail.com <.....@gmail.com> e-mail címéről küldött leveleket valóban az alperes küldte el, az alperes más e-mail címet tartalmazó névjegykártyát jutatott el a tanúhoz. A tanúval folytatott megbeszélések alkalmával mindig csoportosan jelent meg a múzeumban, így írhatta a levelet valamelyik másik csoporttag is, a csoportot vezető alperes nevében. Lakóhelyén nincs internet, így az e-mail címet ő nem alapíthatta, tarthatta fenn. Hivatkozott arra is, hogy egy e-mail címet nemcsak egy ember használhat, így az, hogy az enter gombot ő nyomta meg, nincs bizonyítva az email cím által sem.

Az e-mailek tartalma alapján legfeljebb a szerző azonosítható, de azok elküldője, az e-mail cím használója nem. A tanú elfogult volt vele szemben, mert az alperes előzőleg kétszer minisztériumi vizsgálatot kezdeményezett ellene. A tanú által előadott levelezés ráadásul évekkel a per tárgyát képező események után történt.

Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a honlap hozzáférési eljárását és biztonsági rendszerének működését. A törvényszéknek azt kellett volna vizsgálnia, hogy kizárható-e mások szerepe a kérdéses levelek elküldésében, s van-e olyan egyéb bizonyíték, amely az alperes személyét kétségtelenül azonosítja. Önmagában az, hogy az e-mailekben szerepel az alperes telefonszáma, még nem elegendő a levél küldőjének azonosítására.

Iratellenes az elsőfokú ítélet azon megállapítása, hogy csak a tárgyalás berekesztését megelőzően kifogásolta, hogy a kereset tárgyát képező cikk egyáltalán megjelent volna a világhálón, és ez tőle származó.

A könyvek értékesítésével összefüggésben a felperessel folytatott beszélgetés megtörténtét viszont helyesen fogadta el tényként az elsőfokú bíróság az abból levont következtetései azonban iratellenesek. A beszélgetés kapcsán elhangzott tartalom nem maradt négy szemközti téma, ő maga is elmondta még frissiben a történeteket több ismerőseinek, s ezt megtehetette a felperes is. Emiatt a négy szemközti beszélgetés tényéből és kérdéses e-mail cím feltételezett kizárólagos alperesi használatáról nem következik az, hogy a

kifogásolt cikket is az alperes jelentette meg a neten mintegy 10 évvel később.

A viszontkereset kapcsán kifejtette, hogy annak állítása, hogy „szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, és ki sem mentette magát” a történeteket hamis színben tünteti fel, már a megjelenésekor sem felelt meg az objektív valóságnak, s ezt a per bírósága is megállapította. Ennek ellenére a cikket a felperes három éven keresztül tartotta a fenn a világhálón, és csak a viszontkereset benyújtásakor vette le a honlapról, eközben az idézés szabálytalanságával kapcsolatban megállapított tényekkel nem egészítette ki. A jogsértő jelleg abban áll, hogy a honlap olvasói alappal hihették, hogy az idézése szabályos volt, csak nem tiszteli az alperes a bíróságot.

A viszontkeresetben sérelmezett egyéb kitételek tekintetében arra hivatkozott, hogy azok nem felelnek meg a szabad véleménynyilvánítás által megengedett alkotmányos határnak, becsületsértőek, ami az alkotmánnyal és a jó hírnévvel is összeegyeztethetetlen.

A **város 2-i** perszakasszal kapcsolatos perköltségeket a felperesnek kell viselnie a Pp. 80. § /2/ bekezdés alapján, mert helytelen alperesi címet adott meg a bíróságnak. Ezzel összefüggésben előadta, hogy **Város 1 - Város 2 - Város 1** viszonylatában 3 autóút költsége, 5.000 Ft kommunikációs költség és 5.000 Ft ügyvédi költség merült fel az oldalán, melyet igazolni nem tud.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

Fellebbezésében az alperes a ...@gmail.com <.....@gmail.com> e-mail címhez fűződő kapcsolatát a bizonyítást követően is tagadta, holott a felhasználónévvel és jelszóval védett e-mail cím használata során olyan információkra utalt, melyek "C" tanúval, illetve a felperessel folytatott személyes megbeszéléseken kellett, hogy alapuljon. Az alperes valótlan állításai nemcsak a kereset szerinti helyen, hanem több internetes honlapon is megjelentek, mindez egyértelművé teszi, hogy a felperes személye elleni rágalomhadjáratot az alperes folytatta.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásához szükséges mértékben a bizonyítási eljárást lefolytatta, a rendelkezésére álló adatok helytálló és okszerű, a Pp. 206. § /1/ bekezdésében foglaltaknak megfelelő értékelésével

helyes tényállást állapított meg, érdemi döntése és jogi indokolása is helytálló, ezért az ítéltábla kizárólag az alperesi fellebbezésben foglaltakra tekintettel jegyzi meg a következőket:

Mindenekelőtt arra mutat rá az ítéltábla, hogy az elsőfokú eljárás kapcsán a másodlagos fellebbezési kérelemmel összefüggő, az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére alapot adó eljárási szabálysértés nem volt feltárható. Az alperes három, általa meghallgatni kért tanú tekintetében sérelmezte a bizonyítás elmaradását. "F" vonatkozásában kifogása iratellenes, a peradatok szerint ugyanis utóbb eltekintett e tanú meghallgatásától (Szombathelyi Törvényszék P.20.365/2011/20. sz. alatti irat és 50. sz. alatti jegyzőkönyv 2. oldala), ezt a Pp. 235. §. (1) és 141.§. (6) bekezdése kizáró rendelkezése a másodfokú eljárásban sem teszi lehetővé.

A "G" tanúval bizonyítani kívánt tény - az, hogy ahu cikkeiben utólagosan a felhasználók bele tudnak javítani - egyéb peradattal már igazolt és az elsőfokú bíróság által is elfogadott volt, ugyanakkor "E" tanúkenti meghallgatása - arra vonatkozóan, hogy a MDben „B” néven kinek az írásai jelentek meg - a perbeli jogvita eldöntése szempontjából súlytalan.

A bizonyítékok értékelését alap nélkül támadta fellebbezésében az alperes.

Ahu domain whois rekordja által domain használóként megjelölt "F" nyilatkozata is azt igazolta, hogy ahu ingyenes szolgáltatásait bárki igénybe vehette, s azon belül saját lapot alapíthatott, cikket jelentethetett meg. A felhasználók személyazonossága a szolgáltatás üzemeltetője részéről nem volt ellenőrizhető, s ma már IP-címként sem állnak rendelkezésre adatok. Mindez nem jelenti azt, hogy közvetett bizonyítékok alapján - ahogyan azt az elsőfokú bíróság is helyesen megállapította - ne lenne igazolható a keresetben sérelmezett írás megjelenésének ténye, és alperesi eredete.

Az elsőfokú bíróság által értékelt közvetett bizonyítékok (a felperes házastársának telefonhívása kapcsán tanúsított alperesi reakció; a felperes által az alperes nevét integráló ...@gmail.com <.....@gmail.com> e-mail címre a sérelmezett közlemény eltávolítása érdekében megküldött e-mailre adott válasz, majd ezt követően a sérelmes közlemény tartalmának megváltoztatása; az alperes azonosulása a jogsértő nyilatkozat tartalmával; az alperesi védekezés sajátos evolúciója) megfelelően igazolják a közlemény alperesi eredetét.

"C" tanúvallomásának mellőzésére - a tanú elfogulatlanságára vonatkozó nyilatkozatát is értékelve - önmagában a tanú ellen az alperes által

kezdeményezett eljárások alapján lehetőség nincs. A tanú vallomásából és az általa csatolt levelezés anyagából egyértelműen az alperes volt azonosítható a ...@gmail.com <.....@gmail.com> e-mail címmel kapcsolatban, s "F" (a ...hu ingyenes szolgáltatás domain használója) nyilatkozata szerint a fenti honlapon belül a ...hu lapot „B” néven ugyancsak a ...@gmail.com <.....@gmail.com> e-mail címmel alapították. Nem vitatott peradat az sem, hogy a ...hu főszerkesztőként az alperest nevesítette, aki ez ellen korábban igazoltan nem tiltakozott, csak a perben kívánt elhatárolódni.

A fenti közvetett bizonyítékokat erősíti meg az is, ami az alperesi védekezés sajátos „evolúciója” kapcsán volt tetten érhető:

A sérelmezett írás megjelenéséhez közeli időpontban, személyesen előterjesztett, 2009. november 17. napján kelt ellentmondásában, majd a 2010. április 2. napján kelt beadványában az alperes még nem vitatta, hogy a kereset tárgyát képező írás a ...hu honlapon megjelent. Magának a sérelmezett írásnak a létét csak jóval később, akkor vonta kétségbe, amikor már jogi képviselővel járt el a perben (2011. június 29-i tárgyalás jegyzőkönyve), a sérelmezett nyilatkozat módosítását pedig csak a fellebbezésében tette vitássá.

A fenti közvetett bizonyítékok jellegéből és abból, hogy a sérelmezett közlemény tartalmával - a „felperes által négy szemközt elmesélt történet előadásával” - az alperes a per folyamán is azonosult, helytállóan következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy a közvetett bizonyítékok kellően zárt rendszere áll rendelkezésre a jogsértés tényének és alperesi eredetének kimondásához. Az elsőfokú bíróság ítéletét tévesen értelmezte az alperes. Az elsőfokú bíróság ugyanis nem tényként állapította meg a felperes által vitatott, az alperes előadása szerint a felek között négy szemközt lezajlott, de a perben semmivel alá nem támasztott beszélgetés megtörténtét, csupán a jogsértő tartalommal összefüggésben értékelte, hogy azzal az alperes mindenben azonosult.

A teljesség kedvéért utal az ítélőtábla arra, hogy a felperes fellebbezési ellenkérelmében hivatkozott, a kereset tárgyát képező témával összefüggő alperesi nyilatkozat a ...hu honlapon ugyan ma már nem érhető el, de az alperes által megjelentetett tartalmat idéző hozzászólások igen, melyek szerint az alperes szóvá tette, hogy a felperes nemcsak tőle, hanem másoktól is ellopta a nemes célra felajánlott ajándék köteteket.

Azt is helyesen értékelte az elsőfokú bíróság, hogy a viszontkereset tárgyává tett felperesi nyilatkozatok a jó hírnév megsértését nem alapozzák meg.

Egyrészt a nyilatkozat megjelenése időszakában - a bírósági határozataiból kitűnően - az idézés szabályszerűsége még nem volt megkérdőjelezett, másrészt önmagában annak az alperes társadalmi megítélése szempontjából nincs is jelentősége, hogy szabályszerű idézésre egy polgári per tárgyalásán megjelent-e vagy sem. A viszontkereset kapcsán megjelent egyéb kitételek az elsőfokú bíróság helytálló minősítése szerint a szabad véleménynyilvánítás körébe tartozó, az alperes jó hírnevének sérelmét nem okozó tartalmat hordoznak.

Alaptalanul hivatkozott arra az alperes, hogy önmagában a felperes házastársa és "D" tanúvallomása alapján a kereset tárgyát képező kijelentés valóságtartalma bizonyított. A felperes házastársának tanúvallomásából ugyanis nem következik az, hogy a kereset tárgyát képező jogsértő közleménytől független forrásból szerezte volna az információit a könyvek könyvesboltban történő értékesítésére vonatkozóan. "D" tanúvallomása pedig csupán arra utalt, hogy az általa jutalom céljából vitt könyvek nem kerültek teljeskörűen kiosztásra a felperes részéről, arra azonban nem utal, hogy a könyvekkel a felperes - azok értékesítése útján - sajátjaként rendelkezett volna.

Az ítéletábra nem látott lehetőséget a **város 2-i** perszakasszal kapcsolatosan felmerült alperesi perköltség igény tekintetében a Pp. 80. § /2/ bekezdésében foglaltak alkalmazására. Egyrészt ezzel összefüggő igényét az alperesnek az elsőfokú bíróság eljárása során kellett volna előterjesztenie, másrészt a **város 2-i** perszakaszhoz kapcsolódóan a két tárgyaláson az alperes nem jelent meg, a periratok csupán annyit igazolnak, hogy az alperes két ízben iratbetekintéssel élt. Ehhez kapcsolódóan azonban az által jelzett költségek felmerülte nem igazolt (Pp. 79. § /1/ bekezdés). A keresetlevélben az alperes címeként megjelölt **város 2-i** címen részint az alperes, másrészt családtagjai vették át a küldeményeket, s postai küldeményei sem a nyilvántartott állandó lakóhelyén, hanem **Város 2-n** kerültek postára feladásra. Mindez a felperes azon előadását megfelelően alátámasztja, mely szerint a nyilvántartott állandó lakóhelyével szemben az alperes **Város 2-n** élt életvitelszerűen, így a **város 2-i** eljárási szakkal összefüggésben a Pp. 80. § /2/ bekezdése alapján - a pernyertesség tényétől függetlenül - megtéríthető költsége nem merülhetett fel.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § /3/ bekezdése alapján - helyes indokaira hivatkozással - hagyta helyben.

A másodfokú eljárásban is pervesztes alperes a Pp. 78. § /1/ bekezdés alapján köteles a felperes fellebbezési eljárással összefüggésben felmerült

költségének megtérítésére. A felperes oldalán költségként értékelte az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 2.§.-a szerint, megbízási szerződés alapján igényelt munkadíjat és költséget, melyet a fellebbezéssel érintett felperesi keresetre és az alperesi viszontkeresetre, a fellebbezési ellenkérelem előterjesztésére, és a másodfokú tárgyalással összefüggő utazási költségre tekintettel áthárítható költségként fogadott el.

A pereszes alperes 48.000 Ft fellebbezési eljárási illetéket lerótt a fellebbezésén. Arra tekintettel azonban, hogy az ugyancsak meg nem határozható perértékű viszontkereset tekintetében is fellebbezést terjesztett elő, az ítéltábla a perre irányadó tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán feljegyzett 48.000 Ft feljegyzett viszontkereseti fellebbezési eljárási illeték megfizetésére kötelezte az alperest a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. §-a /2/ bekezdése alapján.

ő, 2013. évi október hó 17. napján

Dr. Lezsák József sk.
Hedvig sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros Zsolt sk.
előadó bíró

Dr. Sarmon
bíró

Kiadmány hitelül:

Kiadó